

[Indenrigsministeren.]

vil Kommunerne ikke alene have let ved at praktisere dette Regeringsforslag, naar det er blevet til Lov, men endogsaa have meget let ved det. Det ærede Medlem spurgte om Bestemmelserne vedrørende Havfiskeri. Jeg har ikke i Udvalget givet Udtryk for, at det drejer sig om, hvor Skibet er indregistreret — det staaar ogsaa udtrykkelig i Ændringsforslaget, idet der bruges Udtrykket:

„hvormed der drives Havfiskeri fra dansk Havn, anses vedkommende Havn som fast Arbejdssted“.

Det er rigtigt, at der kan være Tale om, at saadant Havfiskeri drives fra flere Havne, og saa vil der blive Tale om en Skattefordeling, ligesom man allerede efter den gældende Lov paa forskellige Omraader staaar over for dette Problem. Jeg erkender, at det er rigtigt, hvad det ærede Medlem siger om, at naar man ved Erhvervsbeskatningen naar ned under de 5 000 Kr., kommer der for saa vidt et Knæk i Skalaen; det har sin udtrykkelige Forklaring netop i det, jeg sagde før, at man har ønsket ved disse Indkomster mellem 3 000 og 5 000 Kr. at værne Opholdskommunens Ret med Hensyn til dem.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard gav mig som sædvanlig Karakter paa forskellige Omraader; Resultatet af det hele var, at jeg syntes ham en lidet tiltalende Person. Jeg skal derom blot sige, at det er jeg meget ked af, for jeg har altid sat megen Pris paa det ærede Medlem; det har jeg ogsaa sagt ved forskellige Lejligheder, og det er altid beklageligt, naar saadant ikke er gensidigt. Med Hensyn til de Oplysninger, jeg gav om, hvilke Nedsættelsesprocenter der anvendes f. Eks. for Indtægter paa 2 000 Kr., maa jeg sige, at der har jeg beregnet ud fra de Oplysninger, der findes i den graa Bog fra Statistisk Departement, hvoraf man kan regne det ud, og ikke paa Grundlag af 1932—33, men paa Grundlag af 1936—37. Jeg har aldrig sagt, at det var nødvendigt at have saa stort Spillerum i Skalaen for at kunne nedsætte de smaa Indtægter saa meget, som her er Tale om. Nej, det har intet dermed at gøre. Spørgsmaalet om, hvor meget man skal kunne nedsætte de Skatteyderes Indtægter, der ligger mellem 1 000 og 1 600 Kr., er et Spørgsmaal om, hvad man finder retfærdigt. Men over for det store Antal Kommuner, det her drejer sig om, er det nødvendigt, at der er et større Spillerum mellem de øverste Grænser og de laveste Grænser, end der er i en

enkelt Skala som den, der anvendes i en enkelt By som i København og Frederiksberg. Det ærede Medlem bebrejdede mig, at jeg ikke havde omtalt det ærede Medlems Ændringsforslag Nr. 9. Jeg maa ærlig talt sige, at det var af Hensynsfuldhed over for det ærede Medlem, idet det er fuldkommen umuligt at se, hvad det ærede Medlem egentlig tilstræber dermed:

„En saaledes vedtagen Skala skal være affattet saaledes, at ingen Del af Indtægten med Tillæg efter de i Paragraffen angivne Bestemmelser beskattes med en større Procent end Kommunens Ligningsprocent.“

Nej, det er det, hele Lovforslaget gaar ud paa. Det er et fuldkommen overflødig Ændringsforslag.

Saa har jeg kun een Bemærkning at gøre. Det angaar Spørgsmaalet om Statstjenestemændene. Jeg har ikke noget som helst Ønske om, at det ærede Medlems Parti skal tage Medansvaret for den Ordning, her tilsigtes gennemført, men jeg mener blot, at naar det ærede Medlems Parti foreslaar en Beskatning af Statstjenestemændene, der i de fleste Tilfælde vilde blive om mod det dobbelte af det, den vil blive efter det, som her foreslaas gennemført, er det urimeligt, at det ærede Medlems Partis Ordfører da angriber det Forslag, som her stilles.

Til det ærede Medlem Hr. Kjær vil jeg paa dette Punkt sige, at jeg har ikke sagt, at der ikke findes nogen Begrundelse for mange Statstjenestemænds Beskatning paa dette Omraade. Jeg har sagt, at der ikke findes den Begrundelse, jeg i denne Forbindelse nævnte, nemlig Begrundelsen: det store Arbejdssted, der førte med sig, at Kommunerne af den Grund fik andre Udgifter. Nej, der er andre Begrundelser, f. Eks. den, som det ærede Medlem Hr. Korsgaard i saa høj Grad har givet Udtryk for: at det er urimeligt, at Tjenestemænd oppebærer et højt Stedstillæg i en By og derefter tager Bopæl i en Kommune, hvor der gælder et lavere Stedstillæg, og at der i et saadant Tilfælde ingen Erhvervsbeskatning finder Sted.

Formanden: Jeg henstiller til de efterfølgende Talere at fatte sig i størst mulig Korthed.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Angaaende Tjenestemænd maa jeg sige, at jeg tilbageviser den Begrundelse, som Ministeren anfører. Vi stemmer